

основния моралъ, който изключва смъртта. Тѣ се обичатъ вѣчно, и никой отъ тѣхъ не може да умре. Въ любовта нѣма раздѣла, нѣма и смъртъ. Ако двама души се обичатъ и умиратъ, тѣ не се обичатъ. Любовта, като качество на Бога, носи безсмъртие. Придобие ли Божията Любовь, човѣкъ може едновременно да обича много хора. Споредъ човѣшката любовъ това е престѣпление. Престѣплението не седи въ това, че обичашъ много хора, но въ това, че като имъ говоришъ за любовта си къмъ тѣхъ, въ сжщностъ не ги обичашъ. Неморално е да лъжешъ, че обичашъ, а въ сжщностъ не обичашъ. Ако отидете въ нѣкоя гостилница и заплатите за най-хубавото ядене, а получите най-лошото, това е неморално. Въ тази постѣпка отсѣжтствува любовта. Отидете ли въ една гостилница и заплатите скѣпо, гостилничарътъ трѣбва да ви даде такова ядене, което да се отрази благотворно върху организма ви. Това показва, че той ви обича. Не ви ли даде такова ядене, той не ви обича. При любовта нѣщата ставатъ естествено и доброволно. Не е нужно да казвате на човѣка, какво да прави и какво да не прави. Има ли любовъ въ себе си, той всичко може да направи. Любовта е единствената сила, която може да преобрази човѣка, да го освободи отъ всички стари навици. Нѣмате ли любовъ, колкото да казвате на човѣка това да прави, онова да прави, той нѣма да ви послуша. Безъ любовъ човѣкъ е подобенъ на кривия ракъ. Кол-